

ТОТО

**НИНЦА-МАЧКА
И ТАЈАНСТВЕНИ
КРАДЉИВАЦ ДРАГУЉА**

ДЕРМОТ О'ЛИРИ

ИЛУСТРОВАО НИК ИСТ

ПРЕВЕЛА ДИЈАНА РАДИНОВИЋ

— Laguna —

Наслов оригинала

Dermot O'Leary

TOTO THE NINJA CAT

AND THE MYSTERY JEWEL THIEF

Text copyright © Dermot O'Leary, 2020

Illustrations copyright © Nick East, 2020

Inside back cover photograph by Ray Burmiston

Translation copyright © 2025 за српско издање, ЛАГУНА

ЗА ПИП

**ОБЕЋАВАМ ТИ ДА ЋУ ДАТИ СВЕ
ОД СЕБЕ ДА ТВОЈ СВЕТ ИСПУНИМ
ПРИЧАМА И ЧУДЕСИМА...
САМО ДА СЕ НОЋУ НЕ БУДИШ**

ПРОЛОГ

Поноћ је већ прошла кад је градоначелник Дик Витингтон на огромном коњу и са својим верним другом мачором Томом завученим под капут, коначно дојахао на одредиште: на врх Хемпстед хита, највише тачке у целом **СРЕДЊОВЕКОВНОМ ЛОНДОНУ.**

Са погледом на престоницу, Катедрала Светог Павла, дика свих Лондонаца, и њен звоник што се уздизао ка ведром ноћном небу, поносно је стајала испред њих.

Неко време ћутке су задовољно посматрали град чијој су изградњи помогли и који су чували.

Том је, тихо предући, коначно изашао из господаревог капута, попео му се на раме, протегав се и извио леђа. Онда му се мало мазио уз врат, па с лакоћом скочио с коња на мекану траву.

И Дик и Том су били преморени, али овај задатак морали су да **ОБАВЕ У ТАЈНОСТИ**, под окриљем мрака. Разлог томе делом је била њихова слава (крајем средњег века сви су у Лондону знали градоначелника и његовог мачора), али понајвише значај онога што је Том носио са собом.

– Томе, јеси ли сигуран? – упита га Дик најгласније што је смео, плашећи се да га неко не чује. – Поштено си то освојио **ПОРАЗИВШИ ЗЛО** које би мучило цео град, можда чак и целу земљу. **КРАЉ РОДРИК**

НАЈТОРА ШТРОКА ПРЉАВА је поражен, а његова пацовска војска се разбежала захваљујући теби. Ти си сад **НАЈМОЋНИЈА ЖИВОТИЊА НА СВЕТУ** са овом **МИСТЕРИОЗНОМ ЧАРОБНОМ ОГРЛИЦОМ!** Због снаге коју ти даје, бићеш непобедив у борби, а што је још чудесније, можеш и да ми се обратиш на мом језику.

– Мислиш да то не знам, пријатељу стари? – одврати мудри мачор. – Управо из тог разлога морам ово ноћас да урадим. Не смем да ризикујем да ово доспе у погрешне руке. Животињски свет је засад безбедан, али падне ли ова огрлица у шапе погрешне мачке, пса или пацова... Ходи сад, придружи ми се – време је.

Дик Витингтон је сјахао с коња и из бисага извадио малу сребрну кутију. Однео

ју је мачору, па су заједно стајали на обали језерца.

Насмешио се свом другару. – Томе, недостајаће ми наши разговори.

– О, Дик, не брини. И даље ћу те разумети, само нећу више морати да ти одговарам. Моћи ћу да се понашам као права мачка и игноришем те!

Дик се на то насмејао и разбарушио мачору крзно. – Па, ако си сигуран да је овако најбоље, знај да ћу испоштовати наш договор: пола ће отићи у Тауер, а пола ће бити изгубљено за сва времена.

Мачор је климнуо главом и шапом повукао огрлицу. Она се откопчала и распала на две алке које су заблистале на месечини – једна опточена савршеним дијамантима, а друга плавим сафирима.

Сваки пут кад би је видели, и човек и животиња задивила би их њена лепота.

Том је још једном погледао **ДИЈАМАНТ-СКУ АЛКУ**, па је ставио у баршунасту врећу, а њу пажљиво спаковао у **СРЕБРНУ КУТИЈУ**. Чврсто ју је затворио и бацио у дубоко црно језеро, па су гледали како полако тоне ка дну док им се напоследку није изгубила из вида.

**ДВА СУ СЕ ПРИЈАТЕЉА НАСМЕШИЛА
ЈЕДАН ДРУГОМ.** Иако је Том био тужан
што никад више неће моћи да се служи
људским језиком, била је то мала цена.

Скочио је и завукао се под господарев
топао капут, па су узјахали коња и пошли
натраг у Лондон, у своје удобне постеље.
Том је био сигуран да ће сад, кад је непри-
јатељ поражен, све животиње у старом
Лондону, ма у **ЦЕЛОМ СВЕТУ, БИТИ
БЕЗБЕДНЕ...** и јесу биле наредних шест
стотина година.

СВЕ ДОК...

ПРВО ПОГЛАВЉЕ

– ПАЦОВСКИ ЈЕ ЖИВОТ

ТЕЕЕЕЕЕЕЕЖАК, да,
да, оооооооо бејбееее-
еее! – грмео је певач,
па завршио наступ
поклонивши се.

– Ви сте феноме-
нална публика!

Хвала вам и лаку ноћ! – довикнуо је по-дивљалој гомили.

– **МАЦОЛИКИ, МАЦОЛИКИ, МАЦОЛИКИ!** – скандирала је публика, а Мацолики је отро зној са чела, још једном махнуо својим обожаваатељима, па сишао са сцене.

ТОТО. НИНЦА-МАЧКА, и њена дружина дошли су да гледају наступ свог другара у легендарном клубу **ЦЕЗ И МЛЕЧНИ БАР ШАПЕ РОБИНСОНА** у Сохоу у Лондону. Вечерас су се у клубу окупили све најпопуларније мачке, пси, творови, лисице, па чак и голубови. Врата клуба Шапе Робинсона била су отворена за све животиње. Морао си само да будеш кул, а то је значило: да будеш доследан себи, да се не свађаш и не тучеш, да волиш ближњег

ШАПЕ РОБИНСОНА
ЏЕЗ И
МЛЕЧНИ БАР

ПЉЕС

ПЉЕС ПЉЕС

ПЉЕС
ПЉЕС

ПЉЕС

ПЉЕС ПЉЕС

свог и да наравно волиш музику. Ово је било право место за то.

Тото је уживала у овој слободној вечери, знајући да их у наредном периоду неће имати. Сутра из Француске стижу неке људске дипломате, а са њима и животињске. Биће на задатку, чуваће **ФРАНЦУСКОГ ЖИВОТИЊСКОГ АМБАСАДОРА** месје Ратона Левера.

За Тото и њеног шефа Ларија чување животињских амбасадора биће заиста лак задатак, а после свих авантура које је доживела откако је постала права **НИНЦА-МАЧКА**, „лако“ јој је звучало супер.

Мацолики се спустио низ степенице са бине и пробијао се кроз гужву до стола обасјаног свећама за којим су седели

његови пријатељи. Одевен у црну ролку и тегет сомотски сако, са беретком и црним наочарима за сунце, изгледао је као прави џез певач!

За столом су са Тото седели:

Њен несташни али храбри и **одани брат Силвер**, који је био њене очи, пошто је Тото била готово потпуно слепа, и који је сматрао себе њеним замеником, иако је нехотице стварао исто онолико проблема колико их је и решавао!

Њен недавно **усвојени брат Шапица**, који је у породицу дошао из Азила за псе и мачке у Батерсију,

премда је и даље одржавао контакт са својом бандом луталица, Батерсијским батинашима.

Њен **шеф Лари**, начелник британског огранка Древног реда међународних нинџа-мачака.

И њихова псећа пријатељица **Шила Оштрозуба**, начелница Животињске полиције (ЦИЈЕ) и задужена да организује обезбеђење француског амбасадора током његове посете.

Кад се Мацолики спустио на столицу, један огромни, чупави, смеђе-риђи

мачор са шеширом на глави створио се
иза њега.

– Мацолики, пријатељу, **ОНО ЈЕ БИЛО
СЈАЈНО...** феноменалан наступ – казао је
отежући америчким нагласком.

Сви су остали без даха кад су схватили
да је то легендарни **ШАПА РОБИНСОН
ГЛАВОМ И РЕПОМ!** Био је власник клу-
ба и један од најбољих мачјих
џезера на свету.

– Морате сви ускоро
поново да дође-
те, па да вече-
рам са овом
шашавом

бандом чудака – рекао је, огромном топлотом шапом загрлио Тото око рамена.

– Чуо сам шта си урадила да спасеш фестивал Мачконбери – ми музичари смо ти дубоко захвални. Само настави тако добро да радиш са овим финим господином. – Климнуо је главом Ларију, па довикнуо конобару у пролазу:

– Донеси пиће за овај сто на рачун куће. А сад ме извините, и сам наступам – драго ми је што сам попричао с вама.

– **ШАПА РОБИНСОН!** – испалио је Силвер чим је Шапа отишао ка подијуму.

– Дошао да нас види! Мацолики, успео си!

– Ох, ма није то ништа посебно – одвратио је пацов, али изгледао је врло задовољан собом кад се завалио у столицу и отпио своје хладно млеко. – Знате да је

мој таленат проклетство колико и благослов, али никако не желим да изневерим публику и кријем га.

– **МАЦОЛИКИ, ОВО ТИ ЈЕ ТЕК ШЕСТА СВИРКА!** – кроз смех ће Лари, преврнувши очима.

То јесте била истина, али откако је Мацолики у последњем тренутку ускочио и решио ситуацију на **МАЧКОНБЕРИЈУ**, његова певачка каријера је цветала. Управо се вратио са турнеје по Европи, где је са својим бендом **РЕПАТИМА** наступао у Риму, Берлину, Мадриду и Паризу. Вечерашња свирка била му је прва у Лондону.

Док је Мацолики био одсутан, Тото и Лари су све време **БИЛИ НА ОПРЕЗУ**. Јер иако је Тото још једном победила **НАДВОЈВОДУ ФЕРАЦИЦА** (пре него што